

Forskrift om søknadsbasert ordning for unntak fra innreiserestriksjoner for utlendinger av hensyn til folkehelsen – Hvem skal sende og utarbeide søknadene?

Norsk Industri har pr. e-post 23.03.2021 henvendt seg til Sjøfartsdirektoratet ifm. en konkret henvendelse.

Det orienteres om følgende forhold: «Bedrift AS» og «Bemanningsbyrå AS» har inngått avtale. Arbeidstaker er ansatt i «Bemanningsbyrå AS», og skal utføre arbeid for/i «Bedrift AS».

Svar fra Sjøfartsdirektoratet pr. e-post 26.03.2021:

Nødvendighetsvilkåret som legges til grunn i § 2 første ledd bokstav a, sier at unntak må gis på grunnlag av at det er «strengt nødvendig for opprettholdelse av aktiviteten i søkers virksomhet».

Etter § 2 første ledd bokstav c må det være «strengt nødvendig for å opprettholde aktivitet i virksomheten eller pågående prosjekter».

Etter disse alternativene vil det være nødvendig at et foretaket som søker har et konkret behov for den utlendingens tekniske eller spesialiserte kompetanse, eller at et prosjekt som søker deltar i ikke kan opprettholdes uten utlendingens spesialiserte kompetanse.

Dette tilsier at det må identifiseres et strengt nødvendig behov for at utlendingen skal gis unntak i søknaden, og dette behovet må være knyttet til aktiviteten i selskapet med kompetansebehovet, eller i et prosjekt hvor søker deltar.

§ 2 andre ledd sier at «[D]et er et vilkår for innvilgelse av søknad at utlendingen som nevnt i første ledd har et arbeids- eller oppdragsforhold med foretaket som søker». Ordlyden må forstås dit at utlendingen skal utføre arbeid for å dekke et konkret behov, og at denne koblingen må kunne dokumenteres gjennom et arbeidsforhold eller oppdragsforhold med selskapet som har et nødvendig behov.

Dersom en utlending eksempelvis skal utføre nødvendig spesialisert vedlikeholdsarbeid på en konkret maskin etter bokstav a, og utlendingen er ansatt i selskapet som har produsert maskinen i utlandet, vil det være nødvendig å få dokumentert at det norske selskapet har for eksempel en serviceavtale med det utenlandske selskapet og at utlendingen er ansatt i det konkrete selskapet.

Tilsvarende vil det gjelde for selskaper som er etablert i Norge, men hvor det ene selskapet må hente utenlandsk arbeidskraft for å drive service hos selskapet med det aktuelle behovet. I begge tilfeller er riktig søker det selskapet som har behovet for utlendingens kompetanse, for å opprettholde drift eller deltakelse i et prosjekt.

Kriteriet om at utlendingen har et «arbeids- eller oppdragsforhold» med foretaket som søker må tolkes i vid forstand. Det er ikke ment som et synonym for det identifiserbare dokumentet «avtale» direkte mellom søkeren og utledningen, det kan være mellomliggende ledd så lenge det er en kjede av oppdrags- og arbeidsavtaler som kan dokumenteres. Poenget er at utlendingen må gjennom dokumenterbare linjer være hentet inn for å utføre et konkret, strengt nødvendig arbeid, for en konkret søker – noe som utgjør et arbeids- eller

oppdragsforhold i vid forstand. Dette kriteriet må sees i sammenheng med nødvendighetsvilkårene i forskriften § 2 (1) a og c, som viser til nødvendigheten av arbeidet i virksomheten der arbeidet utføres.

Det må skilles mellom der et selskap er leid inn for å utføre konkret arbeid, og der et selskaps leier ut arbeidskraft til et annet selskap. Dersom et selskap er leid inn for å utføre et oppdrag, må det fortsatt være «strengt nødvendig» for opprettholdelse i aktiviteten til det innleide selskapet at de utfører oppdraget. Arbeidskraften må enten være nødvendig for å opprettholde aktiviteten i det innleide selskapet eller hos kunden. Og at det er det selskapet hvor arbeidskraften er strengt nødvendig for å opprettholde virksomhet som skal søke. Det er ikke nok at dette selskapet søker på bakgrunn av et annet selskaps nødvendige behov. Vilåret om et strengt nødvendig behov for teknisk eller spesialisert kompetanse må være begrunnet i opprettholdelse av søkers virksomhet eller deltakelse i prosjekt.